

เทศบัญญัติของ
เทศบาลตำบลต้นธง
พ.ศ.2543

๗๗๔

0611870852

กองสารบรรณและสิ่งแวดล้อม

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลน่าย

W. A. 2543

1. เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
2. เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์
3. เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
4. เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
5. เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
6. เรื่อง ตลาด

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. 2543

แถลงเทศบัญญัติ

เรียน ประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลผู้ทรงเกียรติ

เนื่องจากความ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535

ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่โดยตรง และให้อำนาจเทศบาลในการตรากำหนดของท้องถิ่นและเก็บค่าธรรมเนียม ในการควบคุม ดูแลเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย เพื่อ เป็นไปตามสุลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้าน สาธารณะสุขสิ่งแวดล้อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เป็นสิ่งโสโครกและเศษวัสดุ ที่เหลือทิ้งจำเป็นต้องมีการควบคุมให้มีการเก็บรวบรวมและกำจัดให้ถูก สุลักษณะ เพื่อมิให้เป็นการแพร่ ระบาดของโรค ติดต่อกัน หรือแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหนะนำโรค รวมทั้ง ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่ประชาชนโดยทั่วไป

คณะเทศมนตรี จึงได้เสนอร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบล เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอย พ.ศ.2543 เพื่อเป็นไปตามสุลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณะสุขสิ่งแวดล้อมหรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพื่อประโยชน์ในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลต้นหยงมาเพื่อ เสนอสภาเทศบาลตำบลต้นหยงให้ความเห็นชอบ ตราเป็นเทศบัญญัติใช้ในเขตเทศบาลตำบลต้นหยงต่อไป

คณะเทศมนตรีตำบลต้นหยง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นยาง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ.2543

หลักการ

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 มาตรา 63 ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียม วิธีการ และเงื่อนไขการปฏิบัติการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยภายในเขตเทศบาลตำบลต้นยาง จึงสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียม การเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินกิจการเก็บขน รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตลอดจนหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพุทธศักราช 2496 ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพุทธศักราช 2535 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลคันทอง

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับ มาตรา 20 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลคันทอง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลคันทอง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลคันทอง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลคันทอง เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลคันทองแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้ง กับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลคันทอง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจจะเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตเทศบาลตำบลคันหยง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ ดำเนินการรับทำการเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยแทนเทศบาลตำบลคันหยงตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณสถานที่อาคาร หรือสถานที่ที่อื่นใดในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอย หรือ มีการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลในประการที่ไม่ถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคาร หรือสถานที่นั้น ๆ

ข้อ 7 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาต หรือได้จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ นอกภาชนะที่รองรับที่เทศบาลตำบลคันหยงได้จัดไว้

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยปละละเลย ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตน ในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ

หมวด 2

สิ่งปฏิกูล

ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่ายเท ขน หรือเคลื่อนสิ่งปฏิกูลในถังรับ รถขน สถานที่เท เก็บ หรือ พักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลตำบลคันหยง เว้นแต่ จะเป็นการกระทำของ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลคันหยง ในการปฏิบัติหน้าที่ตามได้รับมอบหมาย

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่ทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะ หรือที่เก็บมิดชิด มิให้มีสิ่งปฏิกูลรั่วหรือมีกลิ่นเหม็นออกมาข้างนอก

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือระบายอุจจาระ หรือปัสสาวะ จากอาคารหรือ ยานพาหนะลงในที่หรือทางสาธารณะ

หมวด 3

มูลฝอย

ข้อ 13 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีภาชนะที่รองรับมูลฝอย ในสถานที่ อาคาร หรือสถานที่ใดในครอบครองของตน

ภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่รั่วและมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวัน และสัตว์อื่น ๆ ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ขุด เขี่ย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถเข็น หรือสถานที่เท มูลฝอยใด ๆ ของเทศบาลตำบลต้นหยง เว้นแต่จะเป็นการกระทำ ของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลต้นหยง ในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 15 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายเท ขน หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในภาชนะที่รองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบล ต้นหยงได้จัดไว้ ไม่ว่าจะจัดตั้งในที่หรือทางสาธารณะ หรือในสถานที่เอกชน

ข้อ 16 ผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินว่างเปล่าได้ปล่อยให้มีมูลฝอยสะสมหมักหมมจำนวนมาก จนก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือมองเห็นจากที่สาธารณะ จะต้องจัดการเก็บขนตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขภายในกำหนดเวลา เมื่อพ้นกำหนดแล้วผู้ครอบครองสถานที่หรืออาคารจะต้องให้เจ้าหน้าที่ ของเทศบาลตำบลต้นหยงทำการเก็บขนจากสถานที่ดังกล่าว ซึ่งตนครอบครอง และต้องเสียค่าธรรมเนียมเก็บ ขนตามอัตราที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ข้อ 17 การให้บริการของเทศบาลตำบลต้นหยงในการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใด ๆ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ข้อ 18 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อใดข้อหนึ่งมีความผิดตามมาตรา 71 มาตรา 73 แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แล้วแต่กรณี

ข้อ 19 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยงรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 20 เทศบาลตำบลต้นธงเก็บอัตราค่าธรรมเนียมตามท้ายเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

(ลงชื่อ)

มะดูง ฟู่อ

(นายมะดูง ฟู่อ)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นธง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ไชยตรี มุกขมณี

๕๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำเนาถูกต้อง

(นางสมใจ กำไลแก้ว)

ปลัดเทศบาล

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2543

รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
1. ค่าเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย		
ก. ค่าเก็บ ขน มูลฝอยประจำเดือน สำหรับ อาคารหรือเคหะ วันหนึ่ง ไม่เกิน 20 ลิตร	10	
- วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ 20 ลิตร หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร	10	
ข. ค่าเก็บมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด หรือโรงงาน อุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมากวันหนึ่ง ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	300	
ค. ค่าเก็บ ขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	50	
ง. ค่าเก็บ ขน อุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของ ลูกบาศก์เมตรแรก หรือลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์ เมตรละ	100	
- เศษ ไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	50	
- เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร		
2. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินการเก็บ ขน อุจจาระหรือสิ่งปฏิกูล		
- รับทำการกำจัดโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการ ครั้งหนึ่งลูกบาศก์เมตรละ	10	
- รับทำการกำจัดโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยประโยชน์ตอบแทน ด้วย การคิดค่าบริการ (1 ปี) ฉบับละ	1,500	

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ พ.ศ. 2543

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
ก.	จำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ จำหน่ายสินค้าโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้ เป็นปกติหรือแผงลอยถาวร (ใบอนุญาต 1 ปี)	200
ข.	จำหน่ายสินค้าโดยลักษณะการเร่ขาย	50
ค.	แผงลอยในงานเทศกาลหรืองานนัดจัดฤดูหรือ แผงลอยชั่วคราว ไม่เกิน 7 วัน	50
	เกิน 7 วัน-ไม่เกิน 50 วัน	100

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนอย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2543**

คำแถลงเทศบัญญัติ

เรียน ประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลผู้ทรงเกียรติ

เนื่องจากความมาตรา 29 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535ให้อำนาจ

เทศบาลในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่นในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ฉะนั้นเพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ และรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เนื่องจากสัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่คนเรานำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อย อาจมีปัญหาต่อผู้เลี้ยง ชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้ เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรคได้ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์การแพร่โรคจากสัตว์ไปสู่คน เช่น ไวรัส โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ แอนแทรกซ์ โรคพิษสุนัขบ้า โรคอื่น ๆ รวมทั้งกรณีที่เกิดจากสัตว์ กัดทำร้าย นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของมูลสัตว์ เสียงรบกวนจากการร้องของสัตว์ น้ำเสีย จากการล้างคอกสัตว์ ตัวสัตว์ เป็นต้น

คณะเทศมนตรี จึงได้เสนอร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543 เพื่อประโยชน์ในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์และรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองในเขตเทศบาลตำบลต้นหยงมาเพื่อเสนอสภาเทศบาลตำบลต้นหยงให้ความเห็นชอบ ตราเป็นเทศบัญญัติบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลต้นหยงต่อไป

คณะเทศมนตรีตำบลต้นหยง

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2543

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับ มาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลนอย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลนอย และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี จึงตราเทศบัญญัติตำบลนอยไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543”
- ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลนอย เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลนอยแล้ว 7 วัน
- ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน
- ข้อ 4 เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่
- (1) การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ของทางราชการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตแล้ว
 - (2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าด้วยการประกอบ

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5 ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนการให้อาหารเป็นอาเจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของสัตว์หรือรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลนอย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 6 ให้เทศบาลตำบลต้นหยงเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) แพะ
- (6) แกะ
- (7) ห่าน
- (8) เป็ด
- (9) ไก่
- (10) แมว
- (11) นก
- (12) งู
- (13) จระเข้
- (14) สุนัข
- (15) สุนัข
- (16) เสือ

ข้อ 7 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง มีอำนาจประกาศเพิ่มเติมสัตว์เลี้ยงอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุอันตรายแก่ประชาชนตามความเหมาะสมได้

ข้อ 8 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ จัดให้มี แสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ ต้องจัดให้มีการระบายน้ำและ สิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์ที่ตายหรือเป็นโรคและมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (4) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน
- (5) เจ้าของสัตว์ จะต้องนำสัตว์ไปทำการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามกำหนด ที่ทางราชการประกาศการเกิดโรคระบาดในสัตว์
- (6) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองจะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (7) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองจะต้องไม่นำสัตว์เข้าไปเลี้ยงในที่หรือทางสาธารณะหรือที่สาธารณะหรือในที่ที่ทางราชการกำหนดไม่ให้ใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ 9 ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่ สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ทำการแยก กัก ชัง ไว้ต่างหาก และแจ้งให้เทศบาลตำบลต้นหยง และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์ แพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ 10 หากปรากฏว่าเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจพบสัตว์ในที่ หรือทางสาธารณะโดยไม่ปรากฏเจ้าของอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลต้นหยงจะดำเนินการตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.2535 โดยทำการกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็น อย่างน้อย 30 วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลต้นหยง แต่ถ้ากักสัตว์นั้นไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่นต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินควร นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยงจะจัดการขายหรือการขายทอดตลาดสัตว์นั้น เงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้วให้เก็บรักษาได้แทนสัตว์ ในกรณีที่ไม่ได้ขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลต้นหยง ตัวละ 50 บาทต่อหนึ่งวัน เช่น โก กระบือ แพะ แกะ สัตว์อื่นตามแต่เทศบาลเห็นสมควร ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่กักไว้ในวรรคหนึ่งนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยงหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 11 ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ในเขตเทศบาลตำบลต้นหยง

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีเพื่อการขายพันธุ์

ข้อ 12 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ระเบียบ ประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2544

(ลงชื่อ) น.ท. ๘๖

(นายมะอู๋ มูฮ)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง

อนุมติ
(ลงชื่อ) โฉมจิ ๒๕๔๖
๘๐๖๙๘ ๓๓๓๔๖๖๖ ๓๓๓๔๖๖๖
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำเนาถูกต้อง

(นางสมใจ กำไลนั)

ปลัดเทศบาล

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง
สาธารณะ
พ.ศ. 2543**

คำแถลงเทศบาลบัญญัติ

เรียน ประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลผู้ทรงเกียรติ

เนื่องจากความ มาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 และมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้กำหนดให้ราชการท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดประเภทกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและขีดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามความมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 เพื่อคุ้มครองประชาชนด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม เนื่องจากต้องการให้ประชาชนซึ่งหมายถึงชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มคนงานผู้ปฏิบัติงาน ให้ได้อยู่ในสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ซึ่งก็คือการจัดการให้ดำรงชีพของประชาชนอยู่ในสภาวะที่สมดุลย์หรือเป็นดุลยภาพแห่งชีวิตกับสิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่า การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีการดำรงชีพได้อย่างเป็นสุข มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์เพื่อมิให้มลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค ด้วยเหตุนี้ จึงต้องตราเทศบัญญัติบังคับใช้ให้การประกอบกิจการต่างๆ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะหรือเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานทางวิชาการ เพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตันหยง และเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 41 มาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกอบกับ มาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ

คณะเทศมนตรี จึงได้เสนอร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบล เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในหรือทางสาธารณะ พ.ศ.2543 ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลตันหยงเพื่อเสนอสภาเทศบาลตำบลตันหยงพิจารณาให้ความเห็นชอบตราเป็นเทศบัญญัติใช้ในเขตเทศบาลตำบลตันหยงต่อไป

คณะเทศมนตรีตำบลตันหยง

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลนอย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลนอย และโดยอนุมัติของผูวาระชากรจังหวัดปัตตานี จึงตราเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลนอย ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลนอยแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 ให้ยกเลิกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ที่บัญญัติไว้ก่อนแล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลนอย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แผงลอย” หมายความว่า ที่ซึ่งจัดไว้ในที่หรือทางสาธารณะหรือที่สาธารณะรวมตลอดถึงอาคาร แคร่ โต๊ะ แผง เลื่อ พื้นดิน ล้อเลื่อน เรือ หรือแพ สำหรับขายอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่น

“เร่ขาย” หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยมิได้จัดวางอยู่ในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติ ไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะ ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ออกอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะจะต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยตนเอง ตามแบบที่กำหนดเพื่อจะแสดงว่าจะขายของประเภทใด บริเวณใด พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ขนาด 1 ½ - 2 นิ้ว จำนวน 2 รูป เพื่อปิดไว้ในใบอนุญาตที่ออกให้หนึ่งรูป กับปิดไว้ในทะเบียนของเทศบาลตำบลนอยหนึ่งรูป พร้อมกับแผนผังโดยสังเขปบริเวณสถานที่จัดตั้งและรูปลักษณะของแผงลอยนั้น

สำหรับผู้ขออนุญาตตั้งแผงลอยประเภทที่สองไม่ต้องยื่นรูปถ่าย

ผู้ใดตั้งแผงลอยอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ และอยู่ในบริเวณ ซึ่งได้ประกาศห้ามมิให้ตั้งแผงลอย ต้องยื่นเรื่องราวดังกล่าวในวรรคต้น ภายใน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศระบุนำ

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยง พิจารณาเห็นสมควร ก็ให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ตามประเภทใบอนุญาตและตามแบบที่กำหนดไว้

ในการออกใบอนุญาตแต่ละฉบับจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตขายของเป็นหมวดหมู่ตามประเภทสิ่งของ หรืออาหารที่ขายก็ได้

ข้อ 7 ใบอนุญาต ให้ตั้งแผงลอยในที่ หรือทางสาธารณะมีสองประเภท คือ
ประเภทที่หนึ่ง สำหรับแผงลอยถาวรใบอนุญาตให้มีอายุ 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต
ประเภทที่สอง แผงลอยในงานเทศกาลหรืองานนักขัตฤกษ์ หรือแผงลอยชั่วคราว หรือผู้เร่ร่อน มีอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่ไม่เกินห้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 8 ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ให้ใช้สำหรับผู้รับใบอนุญาต 1 คน และผู้ช่วยไม่เกิน 2 คน ต่อแผงลอย 1 แผง และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต ดังนี้

แผงลอยประเภทที่หนึ่ง	ฉบับละ 200 บาท
แผงลอยประเภทที่สอง (ไม่เกิน 7 วัน)	ฉบับละ 50 บาท
(เกิน 7 วัน - 50)	ฉบับละ 100 บาท

ข้อ 9 ที่ตั้งแผงลอยและการสร้างแผงลอยต้องได้สุลลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ที่ตั้งแผงลอย และบริเวณ ต้องเป็นพื้นที่ดินแน่น หรือปูด้วยวัสดุถาวร และไม่มีน้ำสกปรกขัง
- (2) จัดทำรางระบายน้ำด้วยวัสดุถาวร เพื่อรับน้ำซึ่งไหลจากบริเวณที่ตั้งแผงลอย ไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อเก็บน้ำโสโครกได้สะดวกตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้
- (3) จัดให้แผงลอยได้รับแสงสว่าง และมีการระบายอากาศเพียงพอตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (4) แผงลอยชนิดอาคาร แคร่ แท่นโต๊ะ สำหรับวางของขาย ต้องทำด้วยวัสดุถาวรมีขนาดและความสูงจากพื้นดินตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร
- (5) ต้องไม่เก็บของหรือทำที่เก็บของไว้ใต้แผงลอย
- (6) ทางเดินซื้อของ ต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร
- (7) ต้องปฏิบัติตามอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร

ข้อ 10 ในการอนุญาตให้ตั้งแผงลอย เจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยง สั่งผ่อนผันให้ผู้รับใบอนุญาตงดเว้นการปฏิบัติการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 9 เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมแก่แผงลอยชนิดนั้น ๆ ก็ได้

- ข้อ 11 ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาแผงลอย และของใช้ทั้งหมดให้สะอาด และเรียบร้อย รวมทั้ง
การขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในบริเวณแผงลอยที่ได้รับ ใบอนุญาต โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้
- (1) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และอย่าให้ยื่นล้ำกีดขวางทางเดิน
 - (2) รักษาแผงลอยและของใช้ทั้งหมดให้สะอาด โดยกวาดล้างครั้งคราวตามควรแก่
พฤติการณ์ แต่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าวันละหนึ่งครั้ง
 - (3) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยอันได้สุกลักษณะ ไว้ให้เพียงพอ และต้องไม่ถ่ายเททิ้ง หรือ
ปล่อยให้ผู้อื่นถ่ายเททิ้งมูลฝอยในที่ ซึ่งไม่ได้จัดที่รองรับมูลฝอย
 - (4) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ เมื่อเปิดทำการค้าในเวลากลางคืน
 - (5) จัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคันหยง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2540 หรือตามคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุข
 - (6) ไม่นำหรือยอมให้ผู้อื่นนำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในแผงลอย หรือบริเวณ เว้นแต่
ที่มีไว้ขาย
 - (7) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- ข้อ 12 ในการขาย ทำ ประกอบ ประปรุง หรือเสวยอาหารและน้ำแข็ง ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ
ตามระเบียบ และข้อกำหนด ดังนี้
- (1) แต่งกายให้สะอาด เรียบร้อย และจัดให้มีผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาด เรียบร้อย
 - (2) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะเครื่องใช้สำหรับปรุงอาหารให้พ้นจากฝุ่นละออง
แมลง และสัตว์ ซึ่งเป็นพาหนะนำโรค รวมทั้งรักษาเครื่องปกปิดนั้นไว้ให้สะอาด
และใช้การได้ดีเสมอ
 - (3) อาหารเครื่องดื่ม หรือน้ำแข็ง ที่ประกอบโดยตรง หรือบริโภคนั้น จะต้องประกอบหรือ
ปรุงให้สะอาด
 - (4) ใช้น้ำสะอาดในการล้างมือ ปรุง แห่ ล้างอาหาร น้ำแข็ง หรือภาชนะ เครื่องใช้
 - (5) จัดให้มีสำหรับล้างภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ และให้น้ำไหลลงสู่ทาง
ระบายน้ำที่กำหนด
 - (6) ภาชนะที่ใส่ของบริโภค และเครื่องใช้ในการบริโภค ต้องล้าง และรักษาให้สะอาด
อยู่เสมอ
 - (7) ใช้วัตถุที่สะอาด หรือใส่ของให้แก่ผู้ซื้อ
 - (8) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลอื่นที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือโรค
ผิวหนังที่น่ารังเกียจทำ ประกอบ ปรุงหรือขาย อาหารและน้ำแข็ง
 - (9) ทำความสะอาดแผงลอยก่อนนำของขายและหลังเลิกขายทุกวัน
 - (10) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 13 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขาย ทำ ประกอบปรุง หรือสะสมอาหาร น้ำแข็ง หรือ
สิ่งของอย่างอื่นที่ผลลอย เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อ
เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจพบ ปรากฏว่าตนเป็นพาหะ หรือได้รับแจ้งความ
หนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ ดังต่อไปนี้ คือ

- (1) วัณโรค
- (2) อหิวาตกโรค
- (3) ไข้ไทฟอยด์
- (4) โรคบิด
- (5) ไข้สวกใส
- (6) ไข้หัด
- (7) โรคกาฬมู
- (8) โรคเรื้อน
- (9) โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ

ข้อ 14 ให้ขายของแผงลอยตั้งแต่เวลา 4.00 น. ถึงเวลา 24.00 น. แต่ในโอกาสพิเศษเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยงจะอนุญาต หรือกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ 15 ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ช่วยกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อใด ข้อหนึ่ง
เจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยง มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่ง
ไม่เกิน 15 วัน ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาสองครั้งแล้ว ยัง
กระทำความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยงจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต
เสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ 16 ถ้าปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตเป็นโรคติดต่อ หรือเป็นพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ใน
ข้อ 13 ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้ตั้งแผงลอยต่อไป จะเป็น
อันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยง มี
อำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ข้อ 17 บรรดาใบอนุญาตแผงลอยที่ได้ออกก่อนวันที่ใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้ต่อไปจนกว่า
สิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

- ข้อ 18 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่ง ข้อใด ความผิดตามมาตรา 76 หรือมาตรา 77
มาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 แล้วแต่กรณี
- ข้อ 19 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นหยง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
เทศบัญญัติ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. 2544

(ลงชื่อ) น.อ. น.อ.
(นายมะอู่ง นูฮิ)

นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลต้นหยง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) น.อ. น.อ.
ธวัช ธรรมธาดา อธิบดี
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำเนาถูกต้อง
(นางสมใจ กำไลแก้ว)
ปลัดเทศบาล

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. 2543**

คำแถลงเทศบาล

ยื่น ประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลผู้ทรงเกียรติ

เนื่องจากตามความมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 และ
มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อ
กำหนดของท้องถิ่น กำหนดประเภทกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและคิด
อัตราค่าธรรมเนียมเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลประกอบกิจการที่ประกาศตามความมาตรา 31 แห่ง
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อคุ้มครองประชาชนด้าน สาธารณสุขสิ่งแวดล้อม เนื่องจากต้องการ
ให้ประชาชนซึ่งหมายถึงชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มคนงาน/ผู้ปฏิบัติงาน ให้ได้อยู่ในสภาวะความเป็นอยู่
ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ซึ่งก็คือการรณรงค์ให้การดำรงชีพของประชาชนอยู่ในสภาวะที่สมดุลหรือเป็น
สภาวะแห่งชีวิตกับสิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่า การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีการดำรงชีพได้อย่างเป็นสุข
สุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ เพื่อให้คนหรือสิ่งมีชีวิตที่เกิดโรค ด้วยเหตุนี้ จึงต้องควบคุมบังคับใช้
การประกอบกิจการต่างๆ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะหรือเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานทางวิชาการ
เพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลต้นหยง
ประกอบกับตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
เทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ

คณะเทศมนตรี จึงได้เสนอร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นหยง เรื่อง กิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543 เพื่อสภาเทศบาลตำบลต้นหยงพิจารณาให้ความเห็นชอบตราเป็นเทศบัญญัติให้
ในเขตเทศบาลตำบลต้นหยงต่อไป

คณะเทศมนตรีตำบลต้นหยง

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลตันหยง

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. 2543

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับ มาตรา 32, มาตรา 54, มาตรา 55, มาตรา 58, มาตรา 63, และ มาตรา 89, แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2538 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2538 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เทศบาลตำบลตันหยง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลตันหยง และโดยอนุมัติของผูว้ราชการจังหวัดปัตตานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับภายในเขตเทศบาลตำบลตันหยง นับแต่วันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลตันหยงแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้บังคับใช้ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในเทศบัญญัติ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งเทศบัญญัติ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลตันหยง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 5 ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้ เป็นการกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา 312 มาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(1) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

1. การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง
2. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม
3. การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมี การเรียกเก็บค่าดู ค่าบริการ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

(2) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

1. การฆ่าสัตว์ ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน
2. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก
3. การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
4. การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
5. การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด
6. การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
7. การผลิต การโม้ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
8. การสะสมหรือการเลี้ยงครั้ง

(3) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

1. การผลิตเนย เนยเทียม
2. การผลิตกะปิ น้ำพริกแดง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำนวด ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ขกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
3. การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ขกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
4. การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ขกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
5. การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
6. การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูขยี้ ไส้กรอก หมูต้ ขกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
7. การผลิตเส้นหมี่ ขนมหัน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี
8. การผลิตเบะแซ
9. การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

10. การประกอบกิจกรรมการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันท์อับ ขนมเปียะ
 11. การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 12. การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำมันถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 13. การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
 14. การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว
 15. การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำสับสายชู
 16. การคั่วกาแฟ
 17. การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
 18. การผลิตผงชูรส
 19. การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค
 20. การตาก การหนัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 21. การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ขาขมหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
 22. การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 23. การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
 24. การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
 25. การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
 26. การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้า ขึ้นไป
- (4) กิจการที่เกี่ยวข้องกับเวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
1. การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
 2. การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผงซักฟอก กระจกยาเป็น เครื่องสำอางต่าง ๆ
 3. การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
 4. การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
 5. การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
- (5) กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
1. การอัด การสกัด เอาน้ำมันจากพืช
 2. การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

3. การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
4. การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
5. การผลิตชาสุบ
6. การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าด้วยเครื่องจักร
7. การผลิต การสะสมปุ๋ย
8. การผลิตไขมะพร้าว หรือวัตถุคล้ายคลึงกันด้วยเครื่องจักร
9. การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

(6) กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่

1. การผลิตโลหะเป็นลักษณะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
2. การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการในข้อ 1
3. การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการในข้อ 1
4. การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ 1
5. การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการในข้อ 1
6. การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

/(7) กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

1. การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ยานยนต์
2. การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
3. การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
4. การล้าง การอัดนํ้ายานยนต์
5. การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
6. การปะ การเชื่อมยาง
7. การตัดผ้าเบรก ผ้าคลัช

(8) กิจการที่เกี่ยวกับไม้

1. การผลิตไม้ขีดไฟ
2. การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การบุเครื่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
3. การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพันการหาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
4. การอบไม้
5. การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
6. การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
7. การผลิตกระดาษต่าง ๆ
8. การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน

(9) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

1. การประกอบกิจการอาบ อบ นวด
2. การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร
3. การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
4. การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นใดในทำนองเดียวกัน
5. การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ
6. การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว คีฬาไก่เทศ การราโอะเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
7. การประกอบกิจการสรวายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
8. การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน
9. การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
10. การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าว ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
11. การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
12. การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดลอม
13. การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(10) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

1. การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วย
มือ กระตุก ตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป
2. การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น
3. การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
4. การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
5. การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป
6. การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
7. การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
8. การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

(11) กิจการที่เกี่ยวกับหิน-หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

1. การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
2. การระเบิด การโม่ การปั่นหินด้วยเครื่องจักร
3. การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
4. การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
5. การเขี่ยระเินเพชร พลอย หิน กระดาษหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
6. การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
7. การผลิตชอล์ก ปูนพลาสติก ปูนขาว ดินสอพองหรือการเผาหินปูน
8. การผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น
ผ้าเบรค ผ้าครีซ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
9. การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
10. การผลิตกระดาษทราย
11. การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(12) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

1. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือ
สารตัวทำละลาย
2. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
3. การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์
ปิโตรเลียมต่าง ๆ
4. การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
5. การขนส่ง ยกเว้นกิจการใน (7) ข้อ 1
6. การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอสด์
เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

7. การโม่ การบดอัด
8. การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
9. การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
10. การเคลือบ การชุบ วัสดุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
11. การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
12. การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
13. การผลิตน้ำแข็งแห้ง
14. การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้แห้งหรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้แห้ง
15. การผลิตเซลล์หรือสารเคมีเคลือบเงา
16. การผลิต การบรรจุ การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค
17. การผลิต การบรรจุ การสะสมถาวร

(13) กิจการอื่น ๆ

1. การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
2. การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
3. การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
4. การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือถ่ายเอกสาร
5. การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วเหลือใช้
6. การประกอบกิจการโกดังสินค้า
7. การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
8. การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
9. การก่อสร้าง

ข้อ 6 ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5 เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามข้อ 5 ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ อก. 1 ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมหลักฐานตามที่นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยงกำหนดรวมทั้งหลักฐานตามข้อ 8 และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่นั้นต้องตั้งในบริเวณที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขังและสามารถระบายน้ำออกได้โดยสะดวก

- (2) ต้องทำทางระบายน้ำหรือป้องกันน้ำรั่วเสียด้วยวัตถุถาวร มีลักษณะเรียบไม่ขรุขระ ไม่ร่วน น้ำไหลได้สะดวก
- (3) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง
- (4) ต้องมีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียหรือกากของเสียให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
- (5) ต้องมีการป้องกันกลิ่น เลี้ยง แสง รังสี ความสั่นสะเทือน สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า กว้น มูลหรือสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ข้อกำหนดดังกล่าวต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
- (6) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เหมาะสมและเพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
- (7) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น
- (8) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปื้อนอื่นได้สุขลักษณะและเพียงพอ และต้องจัดสถานที่ให้มีเป็นที่อาศัยของสัตว์น้ำโรค
- (9) จัดให้มีส่วนอื่นได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอแก่คนที่ทำการอยู่แล้วในสถานที่นั้น ตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลต้นหยง กำหนดและต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการกำจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล
- (10) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีที่ขังและหรือที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ และจัดสถานที่ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนและให้มีการเก็บรวบรวมและกำจัดมูลสัตว์เศษอาหารหรือซากสัตว์ให้ได้สุขลักษณะ
- (11) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ
- (12) สถานที่ซึ่งมีการใช้ เก็บ สะสม วัตถุดิบพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายต้องจัดเก็บสารเคมีดังกล่าวให้ได้สุขลักษณะ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานหรือผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง
- (13) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามคำแนะนำ หรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลต้นหยง

ข้อ 8 อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถให้ประกอบการนั้น
ได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 9 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง มีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาตงดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใด เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุมนั้น ทั้งนี้ การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพของประชาชน

ข้อ 10 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอแล้วปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วให้ออกใบอนุญาตตามแบบท้ายเทศบัญญัตินี้ จึงสามารถออกใบอนุญาตให้ได้

ข้อ 11 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามข้อ 5 จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขภาพลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

- (1) ต้องปฏิบัติตามข้อ 7 ให้อยู่ในสภาวะอันดีและต้องรักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (2) ต้องประกอบกิจการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต
- (3) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์แห่งกิจการค้า วัตถุใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุหรือผลิตภัณฑ์นั้นให้พ้นจากการปกเปื้อนฝุ่นละออง แมลงวัน สัตว์อื่น ๆ หรือสิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (4) ต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงวัน ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ ให้ถูกหลักสุขาภิบาล
- (5) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญหรือโรคติดต่อ
- (6) ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับลักษณะตามคำแนะนำหรือคำสั่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลต้นหยง คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ท้ายเทศบัญญัติ

ข้อ 12 การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดการประกอบกิจการ สถานที่หรือเครื่องจักรผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบ ท้ายเทศบัญญัติ และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ท้ายเทศบัญญัตินี้จึงจะดำเนินการได้

หากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลเกี่ยวเนื่องให้ต้องชำระค่าธรรมเนียมในส่วนที่เกินจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และให้ใบอนุญาตที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นมีอายุเหลืออยู่ต่อจากอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ 13 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อภ. 6 ท้ายเทศบัญญัตินี้ เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่ กรณีพร้อมกับหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

(2) ใบอนุญาตเดิมกรณีที่ชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 14 การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ให้ออกใบแทนใบอนุญาตโดยใช้แบบ อภ. 2 ท้ายเทศบัญญัตินี้ โดยมีข้อความตามใบอนุญาตเดิม ยกเว้นเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. พร้อมกับประทับข้อความว่า “ใบแทน” ด้วยตัวอักษรสีแดงด้านบนใบอนุญาต และบันทึกเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบอนุญาตเดิมไว้ ด้านหลังใบแทนใบอนุญาต และคันขั้วใบแทนใบอนุญาต โดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงนามอนุญาตไว้ด้านบนรายการต่ออายุใบอนุญาตและคันขั้วใบแทนใบอนุญาต

(2) บันทึกด้านหลังขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเลขที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 15 เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการ ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อภ. 7 ท้ายเทศบัญญัติก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครบครั้งต่อไป

ข้อ 16 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตสิ้นอายุพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ 17 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 18 บรรดาใบอนุญาตต่าง ๆ ที่เทศบาลตำบลต้นหยง ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นใบอนุญาตนั้น

ข้อ 19 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อใดข้อหนึ่งแห่งเทศบัญญัตินี้มีความผิดตาม มาตรา 73 มาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข 2535 แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจออกคำสั่ง วางระเบียบตามที่เห็นสมควรเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

22-93

22 8

(นายมะดู่ บู่)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นยาง

อนุวัติ

(लग्न) १२०३ ५५५०

๕๐๑๒ ๑๖๘๓๕ ๑๖๘๓๕ ๑๖๘๓๕

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

2000000000

22

(page 10 of 10)

பெரியகல்

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
1.กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์		
1.	<u>การเลี้ยงม้าโคกระบือ</u>	
	ก. ม้า โค กระบือ เกิน 10 ตัวไม่เกิน 50 ตัว	20
	ข. ม้า โค กระบือ 50 - 100 ตัว	30
	ค. ม้า โค กระบือ 101 ตัวขึ้นไป	50
2.	<u>การเลี้ยงสุกร</u>	
	ก. สุกรเกิน 10 ไม่เกิน 50 ตัว	10
	ข. สุกรตั้งแต่ 51- 100 ตัว	20
	ค. สุกรตั้งแต่ 101 ตัวขึ้นไป	50
3.	<u>การเลี้ยงแพะแกะ</u>	
	ก. แพะ แกะ 5-10 ตัว	10
	ข. แพะ แกะ 11-20 ตัว	20
	ค. แพะ แกะ 21 ตัวขึ้นไป	30
4.	<u>การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่</u>	
	ก. ห่าน เป็ด ไก่ 50-100 ตัว	10
	ข. ห่าน เป็ด ไก่ 101-200 ตัว	20
	ค. ห่าน เป็ด ไก่ 201 ตัวขึ้นไป	30
5.	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	50
6.	การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	100
2. กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์		
1.	<u>การฆ่าห่าน เป็ด ไก่</u>	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	20
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	10
2.	การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์	500
3.	การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก	500

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
4.	การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ สัตว์หรือพืชเป็นอาหารสัตว์	100
5.	การสะสมหรือการล้างครั้ง	100
6.	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นของสัตว์	200
7.	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	100
8.	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้น สถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด	100
3. กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม		
1.	การผลิตเนย เนยเทียม	500
2.	<u>การทำกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง บูด หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน</u>	
	ก. การทำและสะสม	100
	ข. การสะสม	50
3.	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม หมักหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
4.	การนึ่งปลา การต้มปลา ซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มหรือปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง	200
5.	การผลิต การหมักการสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	100
6.	การอัดเอาน้ำมัน	100
7.	การเคี้ยวน้ำมัน การทำกุนเชียง หมูตั้ง	100
8.	<u>การทำเส้นหมี่ ขนมหิน กว๊วเตี๋ยว เต้าหู้ วั่น เส้นเกี๊ยมอี</u>	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	200
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	100
9.	<u>การทำบะแซ</u>	200
	<u>การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด</u>	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	200
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	100

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
10.	<u>การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันทรีอบ</u>	
	ก. โดบใช้เครื่องจักร	100
	ข. โดบไม่ใช้เครื่องจักร	50
11.	การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา	1,000
12.	การทำน้ำตาล	1,000
13.	การทำน้ำมันชั้น	1,000
14.	การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก และการทำแป้งอื่น ๆ ใน ทำนองเดียวกัน	1,000
15.	<u>การผลิตลูกชิ้น</u>	
	ก. ด้วยเครื่องจักร	300
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	100
16.	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	20
17.	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นทำในครัวเรือน	300
18.	การผลิตน้ำแข็ง	500
19.	การผลิตน้ำดื่ม	200
	<u>4. กิจกรรมเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง</u>	
	<u>ผลิตภัณฑ์ข่าระล้าง</u>	
1.	การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร	500
2.	การผลิต การบรรจุข่าลิฟีน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่อง สำอางต่างๆ	500
3.	การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	500
4.	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	500
5.	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ข่าระล้างต่างๆ	500
	<u>5. กิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร</u>	
1.	<u>การสีข้าว</u>	
	ก. เครื่องสีข้าวขนาด 25 แรงม้าขึ้นไป	1,000
	ข. เครื่องสีข้าวต่ำกว่า 25 แรงม้า	500
2.	<u>การล้าง การอบ การรม การสะสมขางดิบ</u>	
	ก. ตั้งแต่ 12,0001 กิโลกรัมขึ้นไป	1,000
	ข. ตั้งแต่ 1,200 กิโลกรัมขึ้นไป	600
	ค. ต่ำกว่า 1,200 กิโลกรัม	300

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
3.	การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	300
4.	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาธู หรือแป้งอื่น	200
5.	การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	200
6.	การผลิต การสะสมปุ๋ย	20
7.	การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	
6. กิจกรรมเกี่ยวกับโลหะ		
1.	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ	1,000
2.	<u>การหลอม การหล่อ ดี กิ่ง การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้น</u> <u>กิจการใน</u>	
	ก. การหล่อน หล่อ ดี กิ่ง ถลุง	1,000
	ข. การตี	300
3.	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (1)	1,000
4.	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (1)	1,000
5.	การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (1)	1,000
6.	การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	1,000
7. กิจกรรมเกี่ยวกับไม้		
1.	การทำไม้ขีดไฟ	100
2.	การทำรูปโดยใช้เครื่องจักร	
3.	<u>การสะสมถ่าน</u>	
	ก. เพื่อขายส่ง	
	1. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ตั้งแต่ 100 ตารางเมตรขึ้นไป	2,000
	2. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ต่ำกว่า 100 ตารางเมตร	1,000
	ข. เพื่อขายปลีก	
	1. จำนวนสินค้าตั้งแต่ 1,000 กิโลกรัมขึ้นไป	600
	2. จำนวนสินค้าตั้งแต่ 1,000 กิโลกรัม	400
	3. เร่ขายด้วยรถยนต์	600

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
4.	<u>การเลือกไม้และซอยไม้</u> ก. โดยใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า	2,000
	8. กิจกรรมเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรกล	
1.	<u>การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊สไฟฟ้า และเครื่องจักร</u> 1. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ตั้งแต่ 100 ตารางเมตรขึ้นไป	1,000
	2. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ต่ำกว่า 100 ตารางเมตร	500
2.	<u>การต่อ ประกอบหรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ</u> ก. การต่อ ประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสาร กันสนิม ยานยนต์ เครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ หรือเรือกลไฟ	2,500
	ข. การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบ ปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องจักรกล หรือ เครื่องกล	2,500
	ค. การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถยนต์ เครื่องจักรกล หรือเครื่อง กล ซึ่งมีไว้เพื่อบริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรกล หรือเครื่องกลดัง กล่าวด้วย หรือรับบริการซ่อม(อยู่ซ่อมรถยนต์)อย่างเคียว	
	1. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ตั้งแต่ 25 ตารางเมตรขึ้นไป	3,000
	2. สถานที่ประกอบการค้ามีเนื้อที่ต่ำกว่า 25 ตารางเมตร	1,500
	ง. กิจกรรมซ่อมจักรยานยนต์	300
3.	<u>การล้าง อัด นีครรถยนต์</u> 1. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ 50 ตารางเมตรขึ้นไป	1,500
	2. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า 50 ตารางเมตร	1,000
4.	<u>การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร</u> 1. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	2,000
	2. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1,000
5.	<u>การไม่ ปั่นหิน ด้วยเครื่องจักร</u> 1. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	10,000
	2. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	2,500

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
6.	<u>การอัดเจาะรีดโลหะด้วยเครื่องจักร</u>	
	1. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	10,000
	2. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	5,000
7.	<u>การโม่บดยาด้วยเครื่องจักร</u>	
	1. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	1,500
	2. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	700
8.	<u>การประดิษฐ์ไม้ หรือ งามเป็นสังข์ของต่างด้วยเครื่องจักร</u>	
	1. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	1,500
	2. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	750
9.	<u>การไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้วและตัดไม้ด้วยเครื่องจักร</u>	
	1. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป	2,000
	2. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ต่ำกว่า 200 ตารางเมตร	1,000
10.	<u>การทำโลหะเป็นภาชนะ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ</u>	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	1,000
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องมือ	500
11.	<u>การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร</u>	
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป	2,200
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า 5 แรงม้า	1,000
	<u>9. กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ</u>	
1.	<u>การประกอบกิจการ อบบ อบ นวด</u>	
	- อบบ, อบ, นวด	1,500
	- อบ, นวด	1,000
	- นวด	500
2.	<u>การประกอบกิจการโรงแรม</u>	
	ก. มีห้องพักตั้งแต่ 101 ห้อง	3,000
	ข. มีห้องพักตั้งแต่ 50 – 100 ห้อง	2,000
	ค. มีห้องพักต่ำกว่า 50 ห้อง	1,000

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
3.	การประกอบกิจการโรงมหรสพ	1,000
4.	การจัดให้มีการแสดงดนตรี มโนรา ลิเก ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นในทำนองเดียวกัน	1,000
5.	การประกอบกิจการ <u>เสริมสวยหรือแต่งผม</u> เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบอาชีพเวชกรรม	100
	ก. มีเก้าอี้ 1-3 ตัว	300
	ข. เก้าอี้ 3 ตัวขึ้นไป	500
	<u>10. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ</u>	
1.	การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ 5 กี่ขึ้นไป	500
2.	การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น	500
3.	การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	500
4.	การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	500
5.	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป	500
6.	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ	1,000
7.	การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร	500
8.	การซ่อม การกัศลีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	300

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
11. กิจกรรมเกี่ยวกับหิน ดิน ทราบ ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
1.	การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	500
2.	การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	500
3.	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	3,000
4.	การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราบ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	3,000
5.	การเจียรระไนเพชร พลอย หิน กระดาษ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	3,000
6.	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ	3,000
7.	การผลิตซอสถัก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	3,000
8.	การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัทช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	2,000
9.	การผลิตกระดาษหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	3,000
10.	การผลิตกระดาษทราย	3,000
11.	การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	1,000
12. กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี		
1.	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย	1,000
2.	<u>การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ</u>	
	ก. ทำเป็นโรงงาน	5,000
	ข. ขยายร้านค้าปลีก	1,000
3.	การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ	1,300
4.	การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	1,000
5.	การพนัสนี ยกเว้นกิจการใน 7 (1)	500
6.	การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอสเบด เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500
7.	การโม่ การบดขัณฑ์	1,000
8.	การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	1,000
9.	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	500
10.	การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอสเบด เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
11.	การผลิต การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอส เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500
12.	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	1,000
13.	การผลิตน้ำแข็งแห้ง	1,000
14.	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	2,000
15.	การผลิตแชลเล็คหรือสารเคลือบเงา	2,000
16.	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค	1,000
17.	การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว	1,000
13. กิจกรรมอื่นๆ		
1.	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	1,000
2.	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	500
3.	การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	1,000
4.	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	500
5.	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	1,000
6.	การประกอบกิจการโกดังสินค้า	1,000
7.	การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	1,000
8.	การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	1,000
9.	การก่อสร้าง	500
10	ร้านจำหน่ายของรูปพรรณ	500

คำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอขึ้นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....
โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
.....มีคนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า

() กิจการตลาดที่มีการจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....
ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....

() กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

0 เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่.....

0 เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

0 เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

0 เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น)พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและ
เอกสารมาด้วยดังนี้คือ

1. สำเนาบัตรประจำตัว.....
2. สำเนาทะเบียนบ้าน.....
3. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
 - 3.1.....
 - 3.2.....
4.
5.

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้.....

.....

() เห็นสมควร ไม่อนุญาต เพราะ.....
.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

ความเห็นของปลัดเทศบาล

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ปลัดเทศบาล

(.....)

กำลังของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- () อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

ภาพถ่ายเข้าของ
ประกอบการ

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ภาพที่.....เลขที่...../.....

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ผู้.....ตโรค/ชอย.....ถนน.....

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

.....

ข้อ 1) ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....

.....โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....

.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตโรค/ชอย.....

.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

.....ตารางเมตรใช้เครื่องจักรที่มีกำลังขนาด.....แรงม้า

.....คน ทั้งนี้ ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท

.....) ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลข

.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ 2) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ

ข้อ 3) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

3.1).....

3.2).....

3.3).....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

รายการต่อใบอนุญาตและการเสียค่าธรรมเนียม

วัน/เดือน/ปี ที่ออกใบอนุญาต	วัน/เดือน/ปี ที่หมดอายุ	ใบเสร็จรับเงิน			ลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
		เล่มที่	เลขที่	วัน/เดือน/ปี	

ถ้าเตือน ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอขึ้นคำขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ

- () สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....
โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
- () กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
.....มีพนักงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า
- () กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)
- () กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....
ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....
- () กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท
0 เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่.....
0 เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....
0 เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....
1 เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วยดังนี้คือ

- (6.) สำเนาบัตรประจำตัว.....
- (7.) สำเนาทะเบียนบ้าน.....
- (8.) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
3.1.....
3.2.....
9.
10.

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอ ใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้.....

.....

() เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

ความเห็นของปลัดเทศบาล

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ปลัดเทศบาล

(.....)

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหาร

และ

สถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. 2543

คำแถลงเทศบัญญัติ

เรียน ประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลผู้ทรงเกียรติ

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในสถานที่
เอกชนและกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหนังสือรับรองการแจ้งให้ประกอบการค้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์
ตามความ มาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535
ซึ่งกำหนดให้ราชการท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่นควบคุมหรือกำกับ ดูแลสุขภาพ สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่
สะสมอาหาร ในสถานที่เอกชนปรับปรุง แก้ไข อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้ประกอบ
การค้าอาหารและสถานที่สะสมอาหารในสถานที่เอกชนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงต้องตรา
เทศบัญญัติขึ้นประกอบกับเพื่อเป็นการควบคุมกำกับดูแล สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารใน
อาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาดและมีใช่ เป็นการขายของ
ในตลาดแบบหนังสือแจ้งอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้งตลอดจนหลักเกณฑ์
ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารประกอบกับ
มาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ให้ตรา
เป็นเทศบัญญัติ

คณะเทศมนตรี จึงได้เสนอร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นยาง เรื่อง สถานที่จำหน่าย
อาหารและสถานที่สะสมอาหารในสถานที่เอกชน พุทธศักราช 2543 เพื่อเสนอสภาเทศบาลตำบลต้นยางพิจารณาให้
ความเห็นชอบตราเป็นเทศบัญญัติใช้ในเขตเทศบาลตำบลต้นยางต่อไป

คณะเทศมนตรีตำบลต้นยาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหาร ในสถานที่เอกชน
พุทธศักราช 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหาร ในสถานที่เอกชน พุทธศักราช 2543 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เอกชนและอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหนังสือรับรองการแจ้งให้ประกอบการค้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535

เหตุผล

เนื่องจากตามความในมาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และ มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 กำหนดให้ราชการท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่นควบคุมหรือกำกับ ดูแลสุขาภิบาลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหารในสถานที่เอกชน ปรับปรุง แก้ไข อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้ประกอบการค้าอาหารและสถานที่ ละสมอาหารในสถานที่เอกชนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้นประกอบกับ เพื่อเป็นการควบคุมกำกับดูแล สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ เกินสองร้อยตารางเมตรและมีให้เป็นการขายของในตลาดแบบหนังสือแจ้งอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ประกอบกับ มาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ

จึงต้องตราเทศบัญญัติตำบลนอย เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหาร ในสถานที่เอกชน พุทธศักราช 2543 เสนอสภาเทศบาลตำบลนอยให้ความเห็นชอบตราเป็นเทศบัญญัติ บังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลนอยต่อไป

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนพพ
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
พ.ศ. 2543

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลนพพโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลนพพ และโดยอนุมัติของผู้อำนวยการจังหวัดปัตตานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนพพ

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลนพพ ตั้งแต่วันที่ได้รับการประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลนพพ แล้ว 7 วัน เป็นต้นไป

ข้อ 3 นับแต่วันที่ใช้เทศบัญญัตินี้ กฎ ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลนพพ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องดื่มค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(1) วัตถุทุกชนิดที่กิน ดื่ม แต่ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(2) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือผสมโดยการผลิตอาหาร หมายถึง วัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่ไม่ใช่ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสด หรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชน เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารอยู่แล้ว ก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งภายในกำหนด 90 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 6 ความในข้อ 5 วรรคแรกไม่ใช้บังคับแก่การตั้งหรือใช้สถานที่แห่งใด เพื่อ

(1) ประกอบการค้าซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(2) ทำ ประกอบ ปปรุง สะสมอาหารหรือน้ำแข็ง เฉพาะ

ก. ผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด

ข. ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอย

ค. ผู้รับใบอนุญาตให้เร่ขาย

ข้อ 7 การขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งตามความในข้อ 5 ให้ยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดไว้โดยแสดงให้ชัดเจนว่าจะใช้สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ข้อ 8 เจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตหรือออกหนังสือรับรองการแจ้งแก่บุคคลใด ตามข้อ 5 ถ้าบุคคลนั้น เป็นโรคหรือพาหะของโรค ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าอาจติดต่อไปยังผู้อื่นได้

ข้อ 9 เมื่อได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ขยายกิจการจนมีสภาพที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตราสูงกว่าใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองจากเจ้าพนักงานที่มีอยู่แล้วเท่าใด ก็ต้องเสียเพิ่มขึ้นเท่านั้น

ข้อ 10 การขอเปลี่ยนตัวผู้รับใบอนุญาตหรือรับหนังสือรับรองและเปลี่ยนประเภท ให้ยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

ข้อ 11 ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง หรือหนังสือรับรองการแจ้งฉบับหนึ่ง ให้ใช้เฉพาะสถานที่แห่งเดียวที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งและต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเจน และให้ใช้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้งเท่านั้น

ข้อ 12 สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหารต้องได้สุลักษณะตามเงื่อนไข และตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหารต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ไม่ตั้งอยู่ในที่น้ำจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ เช่น ใกล้ชิดกับที่ฝังหรือเก็บศพ ที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นใด ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(2) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร และน้ำขังอยู่ไม่ได้

(3) จัดให้มีระบบระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวรเพื่อให้น้ำไหลไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อรับน้ำได้สะดวก ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (4) จัดให้มีแสงสว่าง และทางระบายอากาศเพียงพอตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ
- (5) จัดให้มีส้วมที่ได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอ และตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ
- (6) ถ้าจะขายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ประกอบการค้า และทำให้สุขลักษณะของสถานที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยแล้ว จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน
- (7) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข. สถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) จัดสถานที่และปฏิบัติให้มีลักษณะตามข้อ ก.
- (2) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นให้สะอาดและเป็นระเบียบอยู่เสมอ
- (3) ผงังและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำและทำความสะอาดได้ง่าย
- (4) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในการประกอบ ปรุง การเก็บ และการบริโภคไว้ให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (5) จัดให้มีที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (6) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือที่ได้สุขลักษณะและจำนวนเพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (7) ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรจัดให้มีที่พักน้ำโสโครกหรือที่ซัก ไหม้น หรือการกระทำอื่นใดอันเป็นการกำจัดโสโครก ก็ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 13 ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องรักษาสถานที่และของให้ทั้งหมดให้สะอาดเรียบร้อย รวมทั้งการขนและการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ดังต่อไปนี้

- (1) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (2) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลได้สุลักษณะ
- (3) กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามข้อบังคับของท้องถิ่น หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (4) รักษาส้วมให้ได้สุลักษณะอยู่เสมอ
- (5) ถ้ามีสัตว์ที่จะมาเป็นอาหารต้องแยกให้อยู่ในที่อันเหมาะสม
- (6) จัดหาสิ่งของเครื่องใช้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

- (7) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 14 ในการขาย ทำ ประกอบ ปปรุง และสะสมอาหารหรือน้ำแข็งต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) วาง เก็บ หรือสะสมอาหารในที่สะอาดซึ่งป้องกันสัตว์นำโรคได้
- (2) ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง และผู้ประกอบการต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย
- (3) ในกรณีมีผ้าเย็นให้บริการ ต้องทำให้สะอาดและผ่านการทำความร้อนฆ่าเชื้อโดยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ
- (5) ใช้เครื่องมือปกปิดอาหาร ตลอดถึงภาชนะเครื่องใช้สำหรับทำประกอบปรุงอาหาร ให้ป้องกันฝุ่นละอองและสัตว์นำโรคได้ ตลอดจนรักษาเครื่องปกปิดให้สะอาด และใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (6) ให้ภาชนะที่สะอาดสำหรับใส่หรือปรุงอาหาร โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (7) การทาบ นำนํ้าแข็ง ต้องระมัดระวังความสะอาดและป้องกันมิให้มีเสียงอันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (8) เก็บนํ้าแข็งไว้ในที่ถูกสุขลักษณะแตกต่างหากจากอาหารอื่น
- (9) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาดใส่หรือห่ออาหารหรือนํ้าแข็งให้แก่ผู้ซื้อ
- (10) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการ ประกอบ ปปรุง ขายอาหาร หรือนํ้าแข็ง
- (11) ไม่ขายอาหารให้ผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อที่มีสภาพน่ารังเกียจบริเวณในสถานที่ที่ได้รับอนุญาต
- (12) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 15 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ขาย ทำ ประกอบ ปปรุง สะสมอาหาร หรือนํ้าแข็ง มีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อหรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจแล้ว ปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือที่ตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ

ข้อ 16 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการกำหนดเวลาห้ามผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ขายอาหารบางประเภทหรือชนิดใดในเขตที่ระบุไว้

ข้อ 17 ผู้รับใบอนุญาตใดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกิน 15 วัน และมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติ หรือเลื่อนใจที่ระบุไว้ในใบอนุญาตที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนได้ หรือผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

- ข้อ 18 ถ้าปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดเป็นโรคติดต่อหรือพาหะโรคติดต่อ ซึ่งพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย
- ข้อ 19 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
- ข้อ 20 บรรดาใบอนุญาตค้าอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชนที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น
- ข้อ 21 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อใดข้อหนึ่งแห่งเทศบัญญัตินี้ มีความผิดตามมาตรา 72 มาตรา 73 มาตรา 82 มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 แล้วแต่กรณี
- ข้อ 22 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๔

(ลงชื่อ)

ม.๑๑ ม.๑๒

(นายมะอูญ มูฮิ)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง

อนุมัติ

ม.๑๑ ม.๑๒

(ลงชื่อ)

รองนายกเทศมนตรีตำบลต้นหยง
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

ม.๑๑ ม.๑๒

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. 2543

รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรอง การแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร และไม่ใช่ว่าเป็นการขายของในตลาดตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	
ก. พื้นที่ไม่เกิน 25 ตารางเมตร	100
ข. พื้นที่เกิน 25 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร	150
ค. พื้นที่เกิน 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร	200
ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และไม่ใช่ว่าเป็นการขายของในตลาดตามมาตรา 48 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ฉบับละ	1,000

คำขอหนังสือรับรองการแจ้งการประกอบกิจการสถานที่
จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

สอ.1

เลขที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

1. ขอยื่นคำขอหนังสือรับรองการแจ้งเพื่อประกอบกิจการ ประเภท.....
(สถานที่จำหน่าย/สะสมอาหาร) ชื่อสถานประกอบการ.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล.....จังหวัด.....
ต่อ.....(เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....

2. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะตามเทศบัญญัติพร้อมคำขอนี้
ได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วยแล้วดังต่อไปนี้

1.1 สำเนาบัตรประจำตัว.....

1.2 สำเนาทะเบียนบ้าน.....

1.3 หลักฐานอื่น ๆ.....

3.1 ภาพถ่ายเจ้าของกิจการ 2 รูป

3.2.....

2.4 ใบรับรองแพทย์ว่าไม่ได้เป็นโรคติดต่อ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอหนังสือรับรองการแจ้งนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

(.....)

ใบรับแจ้ง

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....

กลุ่มงาน/ฝ่าย.....(กองอนามัยและสิ่งแวดล้อม เทศบาล.....

โทรศัพท์.....ได้รับคำขอหนังสือรับรองการแจ้งเลขที่...../..... จาก...

(นาย/นาง/นางสาว).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลกันหยง

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. 2543

แถลงเทศบัญญัติ

เรียน ประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลผู้ทรงเกียรติ

ด้วยเทศบาลตำบลต้นหยง ยังไม่มีการควบคุมการจัดตั้งตลาดของเอกชนและความมาตรา 35 และ มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นตราข้อกำหนดส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดสัญลักษณ์ของโครงสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง สัญลักษณ์ส่วนบุคคลของผู้ขาย ของตลอดจนกรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรอง เก็บ หรือสะสมอาหารและการดูแลรักษาความสะอาดและ เนื่องจากเป็นสถานที่ชุมนุมของผู้ค้าขาย เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ หรืออาหารที่มีสภาพ เป็นของสกปรก ประกอบหรือปูรองแล้ว หรือของเสียง่าย จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการปนเปื้อนใน อาหาร เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ การจัดตั้งตลาดโดยเอกชนจะต้องได้รับใบ อนุญาตจากเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถควบคุมดูแลตลาดได้ และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 4 พ.ศ.2542 (พุทธศักราช 2543) ว่าด้วย "ตลาด" ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2543 ซึ่งมีผลบังคับใช้เทศบาลทุกแห่ง ต้องดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามกฎหมาย กระทรวงนี้ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้แก่นายกเทศมนตรีกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 3 ปี สำหรับ ตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน 2 ปี สำหรับตลาดประเภท ที่ 2 และตามความในมาตรา 60(2) แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ

คณะเทศมนตรี จึงได้ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นหยง เรื่องตลาด พ.ศ.2543
เสนอสภาเทศบาลตำบลต้นหยงเพื่อตราเป็นเทศบัญญัติใช้บังคับในเทศบาลตำบลต้นหยงต่อไป

คณะเทศมนตรีเทศบาลตำบลต้นหยง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย
เรื่อง ตลาด พ.ศ.2543

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 พ.ศ.2542 (พุทธศักราช 2543) ว่าด้วย "ตลาด" ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2543 ซึ่งมีผลบังคับใช้เทศบาลทุกแห่งต้องดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามกฎหมายนี้ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แก่นายกเทศมนตรีกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 3 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน 2 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 2 จึงต้องตราเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย เรื่อง ตลาด พ.ศ.2543 ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลนอยเพื่อควบคุมดูแลการจัดตั้งตลาดให้เป็นพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 พ.ศ.2542

เหตุผล

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นตราข้อกำหนดส่วนท้องถิ่น ตราข้อกำหนดส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาด สวัสดิ์ของโครงสร้าง สวัสดิ์ของส่วนบุคคลผู้ช่วยขายของตลาดและสิ่งปลูกสร้าง สวัสดิ์ของบุคคล ตลอดจนกรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรับ เก็บ หรือสะสมอาหาร และการดูแลรักษาความสะอาด เนื่องจากตลาดเป็นสถานที่ชุมนุมของผู้ค้าขายเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในอาหารเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค และไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ การจัดตั้งตลาดโดยเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้สามารถควบคุมดูแลตลาดได้ ประกอบกับตามความในมาตรา60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ

จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลนอย เรื่อง ตลาด พ.ศ.2543 ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลนอยต่อไป

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นหยง

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 แก้ไขเพิ่มเติม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พุทธศักราช 2543)ว่าด้วย "ตลาด" ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2543 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในเขตเทศบาลทุกแห่ง โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามกฎกระทรวงนี้ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรีกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 3 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน 2 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 2

เหตุผล

ต้องปรับปรุงแก้ไขกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการควบคุมตลาด ให้มีสภาพที่ถูกต้อง ตามสุขลักษณะ เพื่อความปลอดภัยของประชาชน และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับตลาด เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นหยง

เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นหยง ว่าด้วยเรื่องตลาด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 4 (พุทธศักราช 2543) ว่าด้วย "ตลาด" โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาล และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี จึงตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นหยง เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลต้นหยง นับแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลต้นหยงแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 เทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้ในเทศบัญญัตินี้ซึ่ง ขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

หมวด 1

บททั่วไป

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลต้นหยง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้กับผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมชนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมชน เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

"อาหารสด" หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

"อาหารแปรรูป" หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดองหรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

"อาหารปรุงสำเร็จ" หมายความว่าอาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุงจนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

"การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล" หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงขายของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน รางระบายน้ำ ท่อน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่างๆ รอบอาคารตลาด ให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับใบอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ผู้ใดจะจัดตั้งตลาด ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 ในกรณีตลาดที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง ให้ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้อง ตามเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลต้นยาง ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไม่เกิน 3 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน 2 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 2 หากมีเหตุอันสมควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้อีกครั้งหนึ่งแต่ไม่เกิน 2 ปี ทั้งนี้การขยายเวลาดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

ข้อ 8 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดด้วยลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้ และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละ 2,000 บาท

ข้อ 9 ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ 8 แล้วมีความประสงค์จะขอเปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตได้โดยยื่นเรื่องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นยาง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

หมวด 2

ลักษณะของตลาด

ข้อ 3 ตลาด แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- (1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1
- (2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2

(3) ตลาดประเภทที่ 3 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3

ข้อ 4 ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า 100 เมตรจากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่ จะมีวิธีการป้องกัน ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ 1

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 5 ตลาดประเภทที่ 1 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ล้างและที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวบรวมมูลฝอย และที่จอดรถตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 6 อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) มีถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตรอย่างน้อยหนึ่งทาง
- (2) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง
- (3) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้นๆ
- (4) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขัง
- (5) ฝาผนังทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ และความสะอาดง่าย
- (6) ประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไป

พลุกพล่านในตลาด

- (7) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร
- (8) มีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ
- (9) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ เว้นแต่ที่แผงขายสินค้าหรือเขียนจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์ ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ
- (10) แผงขายสินค้าเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวรเรียบ มีความลาดเอียงและทำความสะอาดง่าย มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่า 2 ตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(11) จัดให้มีน้ำประปาอย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือโดยระบบท่อสำหรับแผงขายอาหารสดต้องมีก๊อกไม่น้อยกว่า 1 ก๊อกน้ำต่อ 2 แผง และมีการวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้

(12) มีทงระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทงระบายน้ำภายในตลาดต้องเป็นแบบเปิด ส่วนทงระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยูและมีตะแกรงปิดที่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ง่าย มีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อตกมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเว้นแต่จะได้จัดส่งน้ำเสียไปบำบัดในระบบน้ำเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่น โดยได้เสียค่าบริการตามอัตราของราชการส่วนท้องถิ่น

(13) ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและติดตั้งไว้ในบริเวณที่เห็นได้ง่าย
ความใน (1) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับแต่ให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 7 ที่ชนถ่ายสินค้าต้องจัดให้มีและอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ 8 ล้อมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด

(2) มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(3) ห้องล้อมต้องสร้างด้วยวัสดุทนทานและทำความสะอาดง่าย มีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ประตูเป็นชนิดเปิดออกและมีม่านกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง

(4) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคาน หรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร และมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

(5) พื้นห้องล้อมต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:100 และมีจุดระบายน้ำทั้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง

(6) กรณีเป็นโถล้อมชนิดคอห่านต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 0.20 เมตร

(7) มีทงระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:10

(8) มีทงระบายก๊าศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2.50 เซนติเมตร สูงเหนือหลังคา ล้อมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าศไม่รบกวนผู้อื่น

(9) ความเข้มของแสงสว่างในห้องลิ้มไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์

(10) จัดให้มีกระดานชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องลิ้มทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการจัดทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน

ข้อ 9 จำนวนลิ้มและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มี ดังนี้

(1) ลิ้มต้องมีไม่น้อยกว่า 6 ที่ ต่อจำนวนแผงไม่เกิน 40 แผง โดยแยกเป็นลิ้มชาย 2 ที่ ลิ้มหญิง 4 ที่ และให้เพิ่มทั้งลิ้มชายและลิ้มหญิงอีก 1 ที่ และ 2 ที่ ตามลำดับต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุก 25 แผง

(2) ที่ถ่ายปัสสาวะชายต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนลิ้มชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน

(3) อ่างล้างมือต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่า 1 ที่ต่อลิ้ม 2 ที่ และที่ถ่ายปัสสาวะ 2 ที่

ข้อ 10 ที่รวบรวมมูลฝอยต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ 11 ที่จอดรถต้องจัดให้มีความเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ 2

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 12 ตลาดประเภทที่ 2 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม และให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ลิ้มและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 13 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(1) พื้นผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า 70 เซนติเมตร

(2) ทางเดินสำหรับผู้ซื้อมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(3) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำที่สะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ

(4) มีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบมีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และมีการบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

(ก) ในท้องที่ที่ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย และน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(ข) ในท้องที่ที่ยังไม่ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารให้มีบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกจากตลาดสู่ท่อสาธารณะ ทั้งนี้ ต้องไม่ระบายน้ำสู่แหล่งน้ำสาธารณะและ ไม่ก่อให้เกิดเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง

ข้อ 14 ล้อมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 8 (2)-(10) และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ 9 และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ 15 ที่รวบรวมมูลฝอยต้องมีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายสินค้าและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ส่วนที่ 3

ตลาดประเภทที่ 3

ข้อ 16 ตลาดประเภทที่ 3 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสมและให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ล้อมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 17 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

- (1) แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร
- (2) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อต้องกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร
- (3) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำที่สะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ
- (4) จัดให้มีตะแกรงดักมูลฝอยบริเวณท่อระบายน้ำก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ 18 ล้อมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะที่กำหนดในข้อ 14 และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ 9 เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่หรือมีส้วมสาธารณะหรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ใกล้เคียงห่างไม่เกิน 100 เมตร

ข้อ 19 ที่รวบรวมมูลฝอยมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 15

หมวด 3

การดำเนินการจัดการตลาด

ข้อ 20 การจัดวางสินค้าในตลาดต้องจัดวางผังการจำหน่ายสินค้าแต่ละประเภทให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนกัน แยกเป็นประเภทอาหารสดชนิดต่างๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหารเพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะ ต้องมีการกั้นไม่ให้ น้ำหรือของเหลวนั้นไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และต้องจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับระบายน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำโดยไม่ให้เบื่อนพื้นตลาด

ข้อ 21 ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด หรือวางตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

ข้อ 22 การเปิดและปิดตลาดต้องเป็นไปตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 23 ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ ก้อนน้ำใช้และสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่จัดไว้ต้องเปิดให้มีการใช้ได้ตลอดเวลาในขณะประกอบกิจการ

หมวด 4

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ 24 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ภายในตลาดได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา เป็นต้น ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา
- (2) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกแผงจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยรวมให้ถูกสุขลักษณะเสมอ
- (3) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- (4) จัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ 25 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และบ่อกักน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ และจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ 26 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 3 ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ทำความสะอาดบริเวณตลาด ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ตะแกรงดักมูลฝอยให้ใช้การได้ดี และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอในขณะที่เปิดทำการ

ข้อ 27 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดต้องไม่ทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจจะทำให้เกิดเหตุรำคาญหรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (2) สะสม หมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค
- (3) ถ่ายเท ห้าง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (4) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (5) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งน่าจะเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
- (6) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน

(7) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

หมวด 5

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ 28 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องให้ความร่วมมือกับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดเจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะของตลาด อันได้แก่การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง การจัดหมวดหมู่สินค้า การดูแลความสะอาดแผงขายสินค้า การรวบรวมมูลฝอย การล้างตลาด และการอื่นๆ เช่น การฝึกอบรมผู้ขายและผู้ช่วยขายของ

ข้อ 29 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องวางสินค้าบนแผงขายสินค้าหรือในขอบเขตที่วางขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางลำแผงขายสินค้าหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายสินค้าอันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า 150 เซนติเมตร การวางและเก็บสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ 30 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งมรณะร้ายแรงหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวก ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบี
- (2) ในระหว่างการขายต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี และต้องมีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด
- (3) ต้องรับการตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ข้อ 31 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูง เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะและประเภทของสินค้าที่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย และเป็นสินค้าที่ไม่ผิดกฎหมาย หรือต้องห้ามตามกฎหมาย
- (2) อาหารสดที่เกิดการเน่าเสียได้ง่ายต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด
- (3) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปิดอาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและรักษาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ปิดให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (4) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบและปรุงอาหารต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

- (5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างและการเก็บที่ถูกต้องทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

หมวด 6

บทเฉพาะการ

ข้อ 1 ห้ามมิให้ผู้ขายของในตลาด หรือผู้ช่วยคนใดขายประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหาร และสิ่งของอื่นในตลาดเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข ได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ 2 ให้เปิดตลาดตั้งแต่ เวลา 04.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 18.00 น. เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นยาง

ข้อ 3 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด กระทำฝ่าฝืนเทศบัญญัติเทศบาลตำบลต้นยาง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน 15 วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาสองครั้งแล้ว ถ้ากระทำการฝ่าฝืนอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 4 ผู้ขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาต ในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นเรื่องราวตามแบบที่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นยาง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเทศบาลตำบลต้นยาง เห็นสมควรและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องหาตามมาตรา 59 และมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ 5 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยขาย ซึ่งต้องระบุนามไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน 2 คน และต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 6 ผู้ใดเป็นผู้ขายของในตลาดอยู่ก่อนแล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ แต่ยังไม่มียาใบอนุญาต ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ 14 ภายใน 90 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 7 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ช่วยขายของในตลาดเปลี่ยนแปลงให้ผู้อื่นขายของหรือเปลี่ยนแปลงประเภทสินค้า เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 8 ถ้าปรากฏว่าผู้ขายของในตลาด หรือผู้ช่วยคนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะของโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตผู้ขายของต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้หยุดดำเนินการได้ทันที จนกว่าจะได้แก้ไขหรือปรับปรุง

ข้อ 9 บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนใช้เทศบัญญัติ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 10 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติฉบับนี้ มีความผิดตามมาตรา 71 มาตรา 73 มาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 แล้วแต่กรณี

ข้อ 11 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ยกใบอนุญาตสำหรับการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีตำบลต้นหมิงมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ) พ.ดร. มูอ

(นายมะฮะมุด มูอ)

นายกเทศมนตรีตำบลต้นหมิง

อนุมัติ

(ลงชื่อ)

พ.ดร. มูอ
นายกเทศมนตรีตำบลต้นหมิง
(ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี)

สำเนาถูกต้อง

(นางสมใจ กำไลแก้ว)

ปลัดเทศบาล